

10

Børnerådet

1991-2004

Et 10-foldigt leve for Børnerådet

Temaet for denne årsberetning er "Børnerådet gennem 10 år". Børnerådet blev etableret i 1994, og i tiden som fulgte, er arbejdet for børns rettigheder og Børnerådets liv, blevet vævet stadig tættere sammen. Det er i dag bredt anerkendt, at rettigheder for børn ikke er en gang givet, men skal forsvares hver dag. Børnerådet har derfor en særlig rolle, som ingen andre kan udfylde.

Børnerådet er blevet en del af en større europæisk "bevægelse" som arbejder for at beskytte de rettigheder, børn har fået gennem FN's Konvention om barnets rettigheder fra 1989. Bevægelsen samler i et netværk, børneråd og børneombud fra 22 europæiske lande, som med hjælp fra UNICEF koordinerer aktiviteter i Europa. Også i Danmark har Børnerådet gennem hele sit liv, arbejdet tæt sammen med foreninger og organisationer på børneområdet, og heri ligger en blandt flere forklaringer på, at Børnerådet, sin lidenhed til trods, har opnået mange og tydelige forbedringer for børn i Danmark.

Stop for vold mod børn

Lad mig blot nævne afskaffelsen af revselsesretten, som Folketinget gennemførte i 1997 med blot én stemmes overvægt. Selvom der stadig deles mange lussinger ud, bliver det stadig færre, og endnu færre voksne synes egent-

lig, det er en egnet måde at opdrage børn på. Børnerådets stædighed har været en afgørende faktor, både før og efter lovændringen.

Og lad mig minde om, hvorledes Børnerådets første pip om mobning blev modtaget - med lettere hovedrysten og skuldertræk. Vi fortsatte imidlertid, fast besluttet på at hjælpe de tusinder af børn hvis skoletid var et dagligt mareridt, I dag er mobning et problem, som alle tager alvorligt, og vi ser nu de første positive resultater af skolernes indsats for bedre trivsel for alle elever.

Sagerne skal ses i børneperspektiv

I det hele taget er Børnerådets særkende, at vi ikke skal tage andre hensyn end de, børnenes liv og trivsel kræver. Vi skal stille os betingelsesløst på børnenes side og lade andre om at slås for kommuner, forældre og medarbejders interesser. Børnerådet har derfor de senere år gjort mere ud af den direkte kontakt og samarbejde med børn og unge. Målet er dels at gøre rådet klogere, men også at blive bedre til at lære andre, hvorledes voksnes kommunikation med børn og unge kan gennemføres, så det giver god mening for begge parter.

Netop dette aspekt af arbejdet med børns rettigheder bliver endnu vigtigere i fremtiden. Det er i dag ved at være god latin, at konkret

sagsbehandling kun giver mening, når de børn, det handler om, bliver inddraget. På dagsordenen står nu spørgsmålet om, hvordan børn og unge kan sikres adgang til at få personlige henvendelser og klager behandlet. Krænkelser af børns rettigheder er stadig mest et anliggende for børnenes forældre, men fremover vil børnene selv komme på banen.

Det er ikke Børnerådets synspunkt, at Rådet i fremtiden skal stå for egentlig sagsbehandling af børns klager. Vi ser hellere, at de forvaltninger, som har indflydelse på børns liv, sikrer børnene adgang til at klage over krænkelser af deres rettigheder. Det kræver, at flere love bliver ændret. Tag fx Folkeskoleloven, som ikke giver eleverne mulighed for at klage over prøver og eksamener. Alle børn skal sikres en ret til at klage, hvis de føler at deres rettigheder krænkes. Men hvis det skal give mening, skal også være overskueligt, hvorledes børnene kan udøve deres ret.

Børneinfo

Vi forestiller os, at Børnerådet fremover kunne blive det sted, hvor børn kan få konkret rådgivning om deres rettigheder og klagemuligheder. En "Børneinfo" hvor børn kan ringe eller skrive til og få svar på spørgsmål som: "Hvem bestemmer, hvor jeg skal bo, når min mor og far ikke kan blive enige?", "Min års-

karakter i dansk er helt urimelig – kan jeg klage til nogen?", "Hvem kan hjælpe mig med, at jeg ikke trives i min plejefamilie?", "Står der noget i Børnekonventionen om, at børn på 16 år ikke må komme i fængsel?" At svare børnene eller hjælpe dem videre i systemet kunne sagtens være en opgave for Børnerådet

Et andet ønske for fremtiden er, at Børnerådet får ret til at søge aktindsigt og gennem denne form for overvågning bliver bedre i stand til at rådgive. Vi kunne bede en kommune om et antal sager om anbringelser af børn udenfor eget hjem og undersøge, hvorledes kommunen har håndteret sagerne. Eller vi kunne undersøge hvorledes myndighederne har håndteret konflikter om samvær.

Endelig tror jeg, vi vil kunne gøre vores arbejdet endnu bedre, hvis vi får mere kontakt på de børn og unge i fremtiden, en "Børneinfo" er en oplagt mulighed.

Klaus Wilmann

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Klaus Wilmann'.

Et godt råd til Børnerådet

Børnerådet har en stor styrke i at have tilgang til et repræsentativt børnepanel. Det er blevet brugt til at dokumentere børns meninger om vigtige ting i børns hverdagsliv, og det skal Børnerådet fortsætte med.

Rådet er seriøst og troværdigt i sine udmeldinger, og kampen for en overordnet børnepolitik, der bygger på Børnekonventionen, er vigtig og et område, vi står sammen om og fortsat vil arbejde med. Vi er glade for og fortsætter gerne dette samarbejde – også om konkrete projekter.

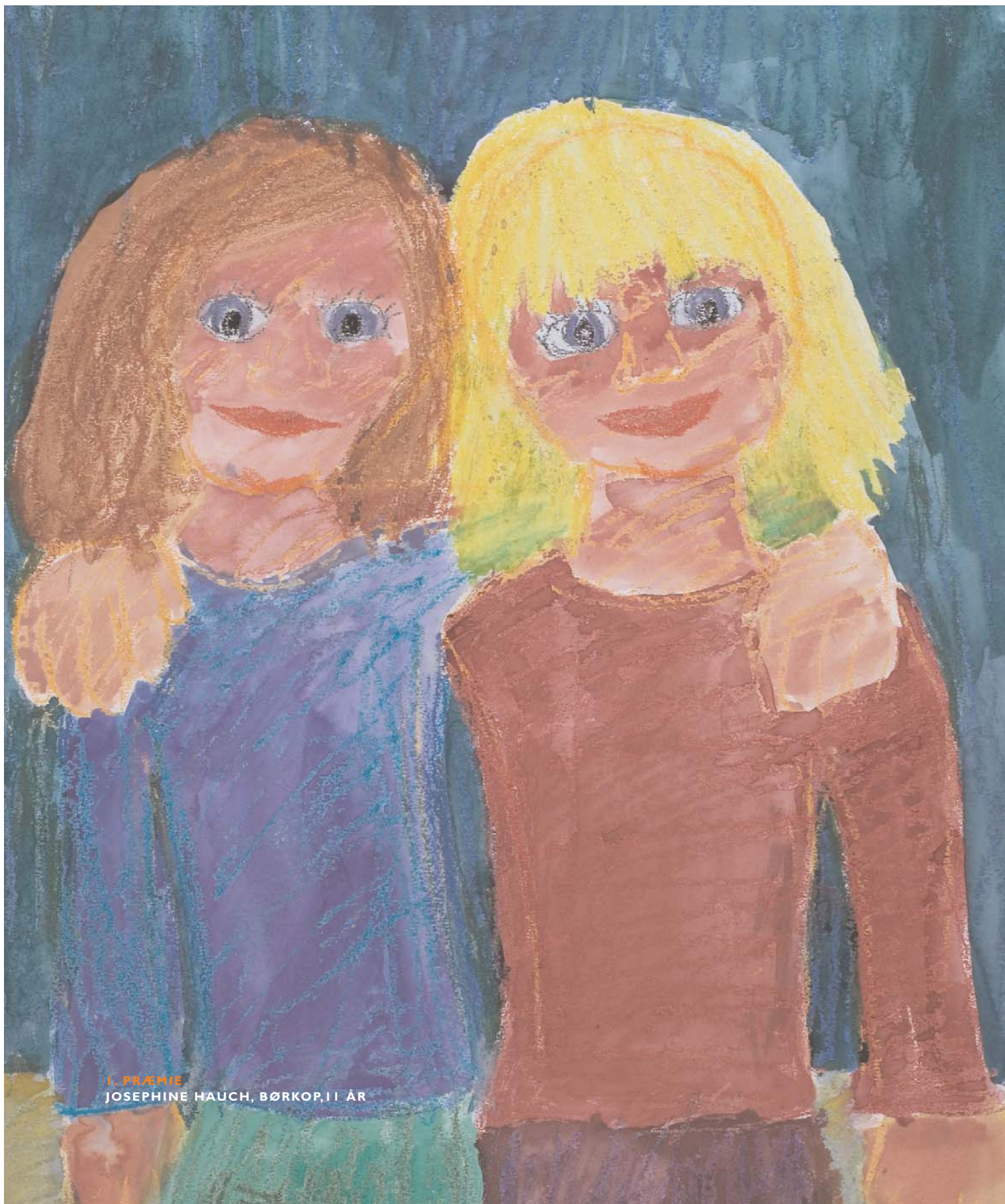
Der er brug for en organisation, der som Børnerådet inddrager børneperspektivet på flere niveauer og i forhold, der falder uden for andre børneorganisationers definerede formål. Et godt eksempel er Børnerådets kamp mod reklamer i tv omkring børneudsendelserne.

Rådets hjemmeside skal fremhæves som en god informationskilde, der vidner om bredden i Rådets arbejde.

Børnerådet advokerer for børn og gør det godt. Men det er ikke – som man måske kunne have forventet – blevet et organ, børn henvender sig til. Da ingen regeringer har syntes, at danske børn har brug for et egentligt børneombud, kunne man se på, om ikke Børnerådet skulle udvikles til at være børns klageinstans jvf. Børnekonventionens art. 12 og 13 om ret til inddragelse og information.

MIMI JAKOBSEN

Generalsekretær for Red Barnet

I. PRÆMIE
JOSEPHINE HAUCH, BØRROP, 11 ÅR

Ti års bearbejde – Børnerådets forhistorie

I Norge etablerede man i 1981 et Barneombud. Herfra bredte inspirationen sig ad mange kanaler til Danmark; det måtte kunne lade sig gøre at få noget tilsvarende herhjemme.

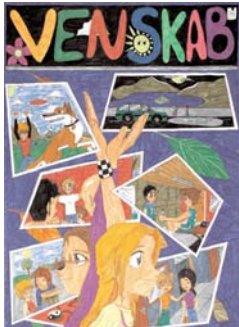
AF ANETTE FAYE JACOBSEN,
SPECIALKONSULENT, PH.D., INSTITUT FOR
MENNESKERETTIGHEDER

I oktober 1985 kom det første politiske initiativ. Partiet VS stillede beslutningsforslag i Folketinget om at få oprettet en 'børneombudsinstitution' til at varetage børnenes interesser. Forslaget nåede dog ikke langt i tinget. Men allerede godt et år efter fulgte et lignende forslag til en selvstændig og uafhængig børneombudsinstitution. Denne gang var det Socialdemokratiet med Jytte Andersen som ordfører, der stod bag. Nu var en klageinstans blevet føjet til som en del af forslaget. Men ligesom det tidligere forsøg fra året før, strandede også dette i et udvalg, Socialudvalget, efter førstebehandling i januar 1987. Der var ikke den nødvendige opbakning til det i firkløverregeringen (K,V, CD og Kr. Folkeparti).

Men rundt om i mange danske børneorganisationer var man opsat på ikke at lade ideen dø.

Organisationen Børns Vilkår opfordrede de frivillige organisationer til at tage opgaven på sig, når man ikke kunne få noget igennem i Folketinget. Men det blev paraplyorganisationen Børnesagens Fællesråd, der afgørende fik skubbet begivenhederne i gang på privat basis. Rådets forretningsudvalg med bl.a. formand Inger Engberg og næstformand Jørgen Winther samlede en lille initiativgruppe for at gøre noget ved sagen. Den bestod af formand for Red Barnet, stadslæge Inge Jespersen; administrationschef Ole Dahl og hans efterfølger Bente Groth fra Egmontfonden; kontorchef i Socialstyrelsen H.C. Rasmussen; Kurt Palsvig, formand for mentalhygiejnisk forening og Dorrit Hermann, afdelingschef i Landsforeningen Ungbo. Senere kom John Halse, formand for Børns Vilkår, til. Man fik lagt en strategi og fik i september 1989 udvirket, at Børnesagens Fællesråd afsatte 250.000 kr. til, at der kunne arbejdes systematisk videre med sagen.

Initiativgruppen udarbejdede et første forslag til et privat børneråd, der skulle søge at få etableret et officielt organ, som kunne varetage børns rettigheder og interesser. Derefter inviterede man mere end 100 organisationer til et stort debat- og forberedelsesmøde i maj 1990 på Jægerspris Slot. Her kunne man høre reaktioner fra et bredt felt af engagerede og involverede på området, og konkret ønskede initia-

2. PRÆMIE
LINE KLAUSEN SKRØDER,
VAMDRUP, 13 ÅR

tivgruppen at få forslag til, hvem man skulle bede om at indtræde i det 'private børneråd'. På et følgende møde blandt de interesserede organisationer i november 1990 på Den sociale Højskole i København valgtes seks personer til gruppen: Politimester Lars Rand Jensen, som også var formand for det Kriminalpræventive Råds SSP-udvalg og for Landsforeningen Ungdomsringen, blev udpeget til formand. Desuden valgtes Kristian Sørensen, generalsekretær i Red Barnet; undervisningsinspektør Agnete Engberg, professor i pædiatri Bengt Zachau-Christiansen, journalist i DR-Nordjylland Frode Muldkjær og forskningsleder ved Socialforskningsinstituttet (kort efter professor i socialpsykologi på Danmarks Lærerhøjskole) Per Schultz Jørgensen. Disse seks personer konstituerede sig efterfølgende som 'Arbejdsgruppen for oprettelse af dansk børneråd' med eget brevpapir og sekretariat hos Børnesagens Fællesråd.

Kort tid efter, i februar 1991, forsøgte Socialdemokratiet endnu en gang at komme igennem med et beslutningsforslag i Folketinget. Denne gang valgtes man at foreslå, at der skulle tillægges Folketingets Ombudsmand et særligt børne/unge-kontor med et bredt mandat til at varetage børns og unges rettigheder og til at tage initiativer til forbedring af børns og unges forhold. Forslaget vandt ikke større genklang;

der var også en vis tøven over for ideen i Socialdemokratiet, hvor nogle var bekymrede for at udhule Folketingets Ombudsmands status.

'Arbejdsgruppen for oprettelse af dansk børneråd' udkom med sit første notat i september 1991. Det indeholdt en udredning af forskellige modeller for børneombud og børneråd. Gruppen vedtog dog at ville arbejde for en model inspireret af Ligestillingsrådet i Statsministeriets regi. Man udarbejdede et notat, hvori man kort skitserede en model, der angav fire hovedformål for et kommende børneråd: Det skulle holde øje med lovgivning og forvaltningspraksis og være høringsberettiget i nye lovinitiativer med relevans for børn og unge. Det skulle skabe debat, indsamle viden og informere om børns og unges behov og interesser, og her skulle det prioriteres, at børn og unge selv fik adgang til at formulere sig. Rådet skulle overvåge FN's Børnekonventions rettigheder og krav til myndighederne. Og endelig skulle det kunne rejse sager over for myndighederne eller offentligheden. Om det sidste punkt omfattede en ret til at få aktindsigt fremgik ikke, men man afstod udtrykkeligt fra at skulle fungere som klageinstans.

Arbejdsgruppen tog herefter en samtalerunde med departementscheferne i alle relevante ministerier. Medlemmerne turnerede i de før-

3. PRÆMIE
DANIEL KINNER,
BØVLINGBJERG, 11 ÅR

ste måneder af 1992 rundt til Justitsministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet, Undervisningsministeriet, Kulturministeriet og Sundhedsministeriet. Derefter tog man fat på at møde ordførere fra de politiske partier i Folketinget. Dialogen med politikere og ikke mindst med embedsmændene har formentlig givet en klar pejling på, at man nok kunne mønstre en vis velvilje politisk og i embedsværket for at opprioritere børneområdet, men at det ikke ville være muligt at komme igennem hverken med enkeltsagsbehandling (hvad man allerede havde renonceret på) eller med et ombud, der kunne rejse sager over for forvaltningen.

Efter regeringsskiftet i januar 1993, hvor VK-regeringen blev afløst af en koalition mellem Socialdemokratiet, De Radikale, Centrum Demokraterne og Kristeligt Folkeparti, kom der den nødvendige politiske opbakning til, at staten skulle gå aktivt ind i sagen. Socialministeren hed Karen Jespersen, og det var naturligt, at det blev Socialministeriet, der påtog sig sagen. Her havde man også haft sekretariatet for Det tværministerielle Børneudvalg, som den forrige regering havde oprettet i 1988.

Embedsmændene tog fat på forberedelsesarbejdet i en dialog med 'Arbejdsgruppen', ligesom man også hørte de faglige organisationer

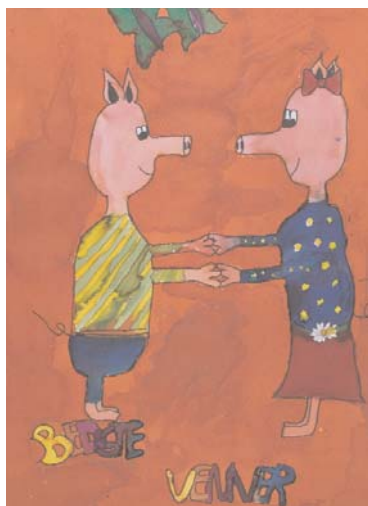
(BUPL, SL, PMF, LFS). Fagforeningerne støttede et 'ekspertorgan', der kunne bidrage med uafhængig rådgivning og overvågning af børneområdet.

Ministeriet udarbejdede herudfra et kommissorium for børnerådet, vedtægter for repræsentantskabet og for valgforsamlingen og proceduren for udpegning af organisationer til at indgå heri. Så fulgte regeringens beslutning om nedsættelse af et Børneråd af 26. april 1994 med tilhørende aktstykke med ansøgning fra Socialministeriet til finansudvalget om bevilling på i alt 7,3 mill. kr. til etablering og drift af den nye institution for en forsøgsperiode på tre år fra 1.7.1994.

Rådsmodellen, som blev valgt, var præget af de stærke traditioner for veletablerede og samarbejdende børneorganisationer i Danmark, der var vant til at virke i både offentlige og private sammenhænge. De aktive frivillige kunne mønstre et vidtspændende netværk, der rakte ind i mange dele af det danske samfund. 'Aktiverne' var gennemgående folk, der ud over deres professionelle kasketter havde hverv og funktioner i stort tal i råd, nævn, udvalg og kommissioner både i privat og offentlig regi. Det var folk, der kendte systemerne og vidste, hvordan man skulle arbejde for sin sag; det var folk med et stort engagement, og som desuden

spændte over det meste af det politiske spektrum.

Der var også mange kilder at blive inspireret af netop i de år: FN's nye Børnekonvention (1989) oplevede en helt usædvanlig tilslutning verden over, og Danmark kom til i 1991; Sverige fik sit børneombud i 1993 og Island i 1995. Men det var ikke nok at have tidsånden med sig, der skulle både dygtige og standhaftige menneskers benarbejde til at få lagt mest muligt til rette og yde det nødvendige pres – og så kunne Børnerådet endelig blive til noget. Ti år havde det taget.

ANNE SOFIE DETHLEFSEN,
ROSKILDE, 10 ÅR

1997

DA FORSØGSPERIODEN var i sin slutfase i 1997 blev Børnerådet evalueret, og Folketinget vedtog ved lov at gøre Børnerådet permanent med virkning fra 1. juli 1998. Et nyt råd med 7 medlemmer blev udpeget, og den 24. August 1998 kunne professor Per Schultz Jørgensen indlede det første rådsmøde som formand for det nye børneråd. Da Per Schultz Jørgensen gik af, udpegede socialministeren seminarielektor Jytte Juul Jensen til formand. Hun startede i februar 2001, men trak sig fra posten i juni efter uenighed med Børnerådets øvrige medlemmer. Næstformand advokat Sys Rovsing Koch blev konstitueret som formand og fungerede indtil socialministeren 1. oktober 2001 udpegede nuværende formand Klaus Wilmann. I dag er Børnerådet en selvstændig institution under Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender.

Et godt råd til Børnerådet

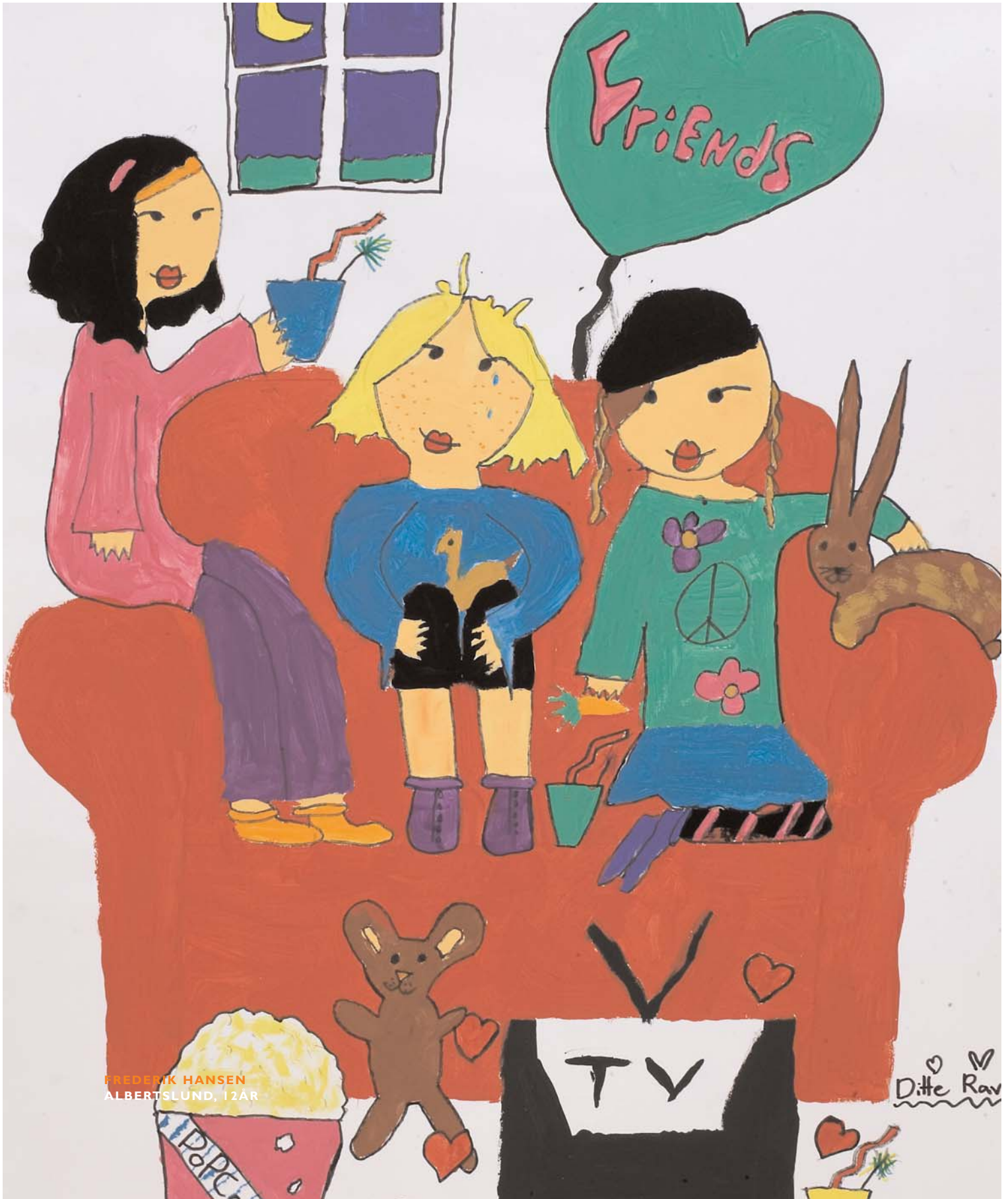
Børnerådet bør fokusere noget mere på børns vilkår i den fysiske planlægning! Det er væsentligt at synliggøre børnene. At få dem hørt, når man fx laver parker, legepladser og parkeringspladser. Tage mere hensyn til deres stemme - også når der skal laves vejføring og skolebyggeri, og i det hele taget når det gælder steder, hvor børn kommer og er brugere af faciliteterne, men hvor de meget sjældent bliver hørt. Hele denne facet omkring børns deltagelse, medbestemmelse og høring i forhold til den fysiske planlægning af de faciliteter, de bruger og vokser op i, synes jeg, er meget væsentlig. Her har Børnerådets røst været næsten fraværende.

Til gengæld har Børnerådet været med til at gøre børn mere synlige i pressen.

På mange måder er Børnerådet blevet, som jeg forventede. Når bortses fra det, jeg nævnte før, synes jeg, at Børnerådet har udfyldt de rammer, I fik, i praksis, og jeg synes, I har gjort mange fortrinlige ting. I har føjet jer fint ind i de samfundsdebatter, der har været om børns vilkår, og det synes jeg, I har gjort godt. Så jeg er svært tilfreds.

LARS RAND JENSEN

*Politimester i Odense
og medstifter af Børnerådet*

FREDEK HANSEN
ALBERTSLUND, 12ÅR

♡ ♡
Ditte Rav

Kaskader af ideer og entusiastiske fingeraftryk

Børnerådets fokuspunkter 1994-2004

Udsatte børn

Børnerådet har en særlig forpligtelse i forhold til de børn, som har det svært. Derfor har opvækstvilkårene og samfundets indsats overfor disse børn altid stået centralt i Børnerådets arbejde. I løbet af de seneste 10 år er lovgivningen blevet styrket til børns bedste, ligesom holdninger og praksis også har ændret sig blandt de professionelle. Børnerådet har spillet en aktiv rolle i denne proces, hvor bl.a. inddragelse af børn og kontinuitet i deres liv har været Rådets målsætninger.

Udvalgte udgivelser

- **Anbringelse til barnets bedste**
Forslag til styrkelse af indsatsen for truede 0-3 årige børn (notat, 1998)
- **Børnerådets forslag til styrkelse af anbragte børn og unges klageadgang** (notat, 2003)

Afskaffelse af revselsesretten og information til forældrene

Børnerådet er en ivrig fortaler for opdragelse med hjertet og har, i forhold til såvel lovgiverne som forældrene, arbejdet for at beskytte børnene. Den 10. juni 1997 blev Lov om forældremyndighed og samvær, § 2, stk. 2 ændret. Det betød, at forældre ikke længere måtte slå deres børn. Børnerådet spillede her en afgørende rolle og har siden informeret om loven.

Udvalgte udgivelser

- **Når de voksne slår**
(tv-dokumentar vist på DR1 og 2, 1998)
- **Når jeg får børn, vil jeg aldrig slå**
(folder, 1999)
- **Nej til bank** (magasin og plakat, 1998)
- **Forældre har ikke ret til at slå deres børn**
(folder skrevet til ikke-dansk talende - bosnisk/serbisk/kroatisk, saudi-arabisk, tyrkisk, urdu, engelsk, somali, 2000-2003)
- **Opdragelse med hjertet** (pjece, 2003)

Folkeskolen - mobning

Fra 1998 fik Børnerådet skabt opmærksomhed omkring mobning i skolerne bl.a. gennem en kampagne med en bred vifte af aktiviteter og udgivelser, og i både 1999 og i 2004 er Børnerådets børnepanel blevet spurgt til råds. I foråret 2004 gik 24 organisationer ind i et nationalt samarbejde og underskrev den såkaldte Trivsels erklæring om social trivsel og mod mobning i skolen. Børnerådet var medinitiativtager.

Udvalgte udgivelser

- **Om venskab, drilleri og mobning**
(børnepanelrapport, 1999)
- **Det handler om værdighed. Børnerådets bud på en offentlig mobbepolitik** (rapport, 1999)
- **Mobbedreng**
(bog udsendt til alle landets skoler, 1999)

- **Mobning 2004.** En undersøgelse i 7. klasse. (børnepanelrapport, 2004)
- **Nationalt Samarbejde for Social Trivsel og mod Mobning i Grundskolen** (2004)

Seksuelt misbrug

Børnerådet udsendte i 1999 et debatoplæg med forslag til en samlet national indsats mod seksuelt misbrug af børn, og i marts 2000 samlede Børnerådet ca. 150 deltagere til debatmøde i Landstingssalen under titlen Seksuelt misbrug af børn – hvordan kommer vi videre? I samarbejde med en række børneorganisationer afdækkede Børnerådet i 2001 anklagemyndighedernes behandling af børn i forbindelse med seksuelt misbrug.

Det udmøntede sig bl.a. i rapporten Mod en optimal model for afhøring af børn i sager om seksuelt misbrug med det sigte at fremme retsregler, der støtter børns retssikkerhed. Undervejs i arbejdet fik gruppen foretræde for Justitsministeriets arbejdsgruppe, og det medvirkede til lovændringer i 2004, så den sigtede ikke kan overvåge videoafhøringen af barnet i monitorrummet.

Udvalgte udgivelser

- **Seksuelt misbrug af børn – Børnerådets forslag til en national strategi** (rapport, 1999)
- **Mod en optimal model for afhøring af børn i sager om seksuelt misbrug –**

mobbedreng

forslag fra Red Barnet, Børnesagens Fællesråd og Børnerådet (rapport, 2001)

Alkohol

Børnerådet besluttede i 1997 at skabe et overblik over omfanget af børn og unges forbrug samt at skabe debat om forebyggelse og de alkoholpolitiske virkemidler. Sammen med Red Barnet inviterede Børnerådet i januar 1998 til høring i Landstingssalen: "Brandterter i børnehøjde". Børnerådet besluttede i 2003 at arbejde for en senere alkoholdebut og et lavere forbrug blandt børn og unge. En undersøgelse i Børne- & Ungepanelet (7. klasse) november 2003 havde "Teenagere og alkohol" som tema. Dette blev fulgt op af årsmødet 2003 med inddragelse af 75 unge. Et af budskaberne fra de unge var: Vi ønsker de voksne mere på banen. Resultaterne blev givet videre til sundhedsministeren. I øjeblikket samarbejder Børnerådet med Komiteen for Sundhedsoplysning og Sundhedsstyrelsen om oplysningsmateriale til folkeskolen.

Udvalgte udgivelser

- **Brandterter i børnehøjde** (rapport, 1998)
- **Teenagere og alkohol** (børnepanelrapport, 2003)

Skilsmisse

Under diskussionen i 1995 om en ny Lov om Forældremyndighed og Samvær pressede Børnerådet på for at give børn et selvstændigt

tilbud om rådgivning i forbindelse med skilsmisse og samvær. Det gav et positivt resultat, idet forældremyndighedsloven, der trådte i kraft 1. januar 1996, siger at både børn og forældre skal tilbydes en tidlig rådgivning i Statsamtet om barnets situation.

Børnerådet har siden sin etablering arbejdet for klare juridiske regler for børns medinddragelse i skilsmissegagerne, og i dag har flere børn under 12 år mulighed for at give deres mening til kende, når forældrene går fra hinanden. Børnerådet har også beskæftiget sig med samværsretten og sat fokus på, hvor belastende det er for børn, når myndighederne tvinger barnet til at have samvær, når det ikke selv ønsker det. I 2002 foretog Børnerådet en undersøgelse af 14 af landets 82 fogedretters praksis i sager om tvangsfuldbyrdelse af samvær. Undersøgelsen kunne bl.a. konkludere, at der er meget stor forskel på, hvordan reglerne bliver brugt. Det er Børnerådets holdning, at børn ikke skal tvinges i samvær med fogedens hjælp.

Udvalgte udgivelser

- **Men de taler stadig sammen** (bog, 2000)
- **Børn i skilsmisser** (børnepanelrapport, 2000)
- **Når far og mor går fra hinanden** (film, 2002)
- **Forslag til styrkelse af barnets retsstilling ved skilsmisse** (2004)

Børnekonventionen i Danmark

Børnerådet skal løbende holde øje med, om Danmark overholder FN's Børnekonvention, som Danmark tilsluttede sig i 1991. Når regeringen hvert 5. år sender en rapport til FN om, hvordan det går i Danmark, er Børnerådet blandt de organisationer og institutioner, der udarbejder egne rapporter. Hidtil har Børnerådet bygget sine rapporter på voksnes vurderinger, men med den 3. supplerende rapport, som FN's Børnekomite modtager i foråret 2005, har Børnerådet også sørget for børns vurderinger. Desuden har Børnerådet prioriteret at udbrede kendskabet til Børnekonventionen – særligt til den gruppe af voksne i staten, i kommunerne og i organisationer, som arbejder med og planlægger for børn.

Udvalgte udgivelser

- **Børnekonventionen – hvad kan vi bruge den til** (rapport, 1999)
- **Rapport til FN's Komité om Barnets Rettigheder.** Supplerende rapport til Danmarks 2. periodiske rapport (2000)
- **Et skridt på vej - Om FN's børnekonvention i kommunerne** (bog, 2000)
- **Børnekonventionen i Danmark** (bog, 2002)
- **Rapport til FN's Komité om Barnets Rettigheder.** Supplerende rapport til Danmarks 3. periodiske rapport (på vej – udgives i januar 2005)

- **Danske børns supplerende rapport til Danmarks 3. periodiske rapport** (på vej – udgives i januar 2005)

Det lykkedes for Børnerådet at fastholde beskyttelsen af børn, når de går i biffen

I juni 1996 fremsatte kulturministeren et forslag til en ny filmlov, som ville afskaffe aldersgrænserne. I stedet skulle et medieråd for børn og unge udsende vejledende materiale om film, så forældrene selv kunne vurdere, hvilke film deres børn skulle se. Det var Børnerådets overbevisning, at børn med en sådan lovgivning ville mangle en vigtig beskyttelse. Nogle forældre interesserer sig ikke nok for, hvad deres børn ser på film eller video, og derfor ville de heller ikke følge vejledningerne fra medierådet. Børnerådet var ikke imod at modernisere loven - herunder at ændre på aldersgrænserne. Men Rådet foreslog en ledsagerordning, som betyder, at nogle film kun må ses af børn, hvis de følges med en voksen. Børnerådets argumenter blev hørt og reglerne kom til at se sådan ud:

Medierådet for Børn og Unge kan vurdere:

- at en film må ses af alle
- at en film må ses af alle, men frarådes for børn, der ikke er fyldt 7 år
- at film må ses af børn, der er fyldt 11 år
- at film må ses af børn, der er fyldt 15 år

Børn må dog se alle film i biografen samt købe eller leje alle film, hvis de ledsages af en voksen.

Børnerådets lovgrundlag

Lov nr. 453 af 10. juni 1997 om retssikkerhed og administration på det sociale område, § 88 Socialministeriets bekendtgørelse nr. 2 af 5. januar 1988.

Donor anonymitet - Børnerådet kan også ændre holdning

I dag er det Børnerådets holdning, at anonymiteten for sæd- og ægdonorer bør ophæves. Forældre bør have pligt til at fortælle deres børn, hvis de er blevet til på baggrund af kunstig befrugtning med en donor, og når barnet fylder 18 år skal det kunne gå til myndighederne og få udleveret identifikation på donoren.

Børnerådet kom til det modsatte resultat, da problematikken om donor anonymitet blev diskuteret første gang i 1995. I foråret 2004, da Børnerådet blev bedt om at afgive hørings svar i forbindelse med ændring af lov om kunstig befrugtning, vejede det tungt i Rådets ændrede holdning, at den teknologiske udvikling har gjort det muligt og ganske lettilgængeligt at undersøge dna og dermed fastsætte sit biologiske ophav. Donor anonymitet fremmer fortællelse af barnets tilblivelse over for barnet, hvilket Børnerådet finder skadeligt for barnet.

Et godt råd til Børnerådet

En af de ting, Børnerådet har gjort særlig godt, er jeres arbejde med børnepanelet, hvor I hvert år udspørger et stort antal børn om emner, I finder relevante at belyse. På den måde ligger Børnerådet inde med en stor mængde viden, når det skal handle og forholde sig på børns vegne.

Jeg synes også, at Børnerådets årsmøde i 2002, var et godt forsøg på at skabe en dialog mellem børn og voksne for at få diskuteret emner, som oftest beslutes af voksne men omhandler børn. Denne dag var helt i Børnerådets ånd, og jeg er sikker på, at dagen gav mange af de tilstedeværende voksne en del at tænke over.

Bogen "Mobbedreng" er endnu et godt eksempel på et problem, I har taget hånd om på en måde, som børn og unge kan forstå og oversætte til den virkelighed, vi oplever i skolen og andre steder.

Men jeg kan savne, at Børnerådet indtager en mere fremtrædende plads i den offentlige debat. Jeg synes også, det ville være godt, hvis Børnerådet ville arbejde på at få lavet en børneombudsmandsordning. En børneombudsmand kunne sørge for, at børn og unges rettigheder (og pligter) blev taget alvorligt, ligesom det ville være et sted at klage over beslutninger vedrørende børn og unge.

DITTE MARIA HØG MOLIN

Gymnasieelev og repræsentant for Danmarks børn og unge ved Børnetopmødet i New York 2002

Børns stemmer – børns inddragelse

Hvad ved syv voksne i Børnerådet egentlig om, hvad børn mener? Hvad ved voksne i det hele taget om, hvad børn oplever, føler og mener om samfundet eller deres nære liv? Voksne ved i hvert fald meget mere i dag, end de gjorde for 10 år siden.

På det tidspunkt diskuterede man, om man i forskning om børn kunne spørge børn direkte, og om det overhovedet kunne have en positiv funktion fx at spørge børn om deres holdning til forældremyndighed og samvær. Meget er sket siden, og her har Børnerådets mange initiativer bidraget flittigt. Værdien af børns vidnesbyrd og accepten af, at de er subjekter i deres eget liv har vundet udbredelse i mange dele af samfundet. Det er sket i en løbende problematisering af forholdet mellem børns ret til at komme til orde og børns ret til at være børn og blive draget omsorg for. Antologien *Børn som informanter* (2000) er en samling af indlæg om overvejelser og erfaringer fra mange sektorer. Meget er opnået, men langt fra afsluttet, så arbejdet for at fremme inddragelse af børn i såvel Børnerådets arbejde, i samfundsudviklingen og i børns personlige sager, vil blive ved med at stå højt på Børnerådets prioriteringsliste.

Børn sætter ord på deres liv

I fødselsgave overdrog den daværende socialminister Yvonne Herløv Andersen i 1994 Børnerådet de indkomne svar fra hendes konkurrence blandt børn *Sæt ord på dit liv*. 3.300 børn havde taget imod udfordringen og sendt mange "Kære Yvonne"-breve, digte, tegninger, men også indtalt bånd, optaget videoer og m.m. Det store materiale blev omsat i bogen *Sæt ord på dit liv - fyldt med uddrag fra børnenes breve og i en udstilling af samme navn*. Børns egne fortællinger om deres liv overrasker og åbner voksnes øjne. Der skal ikke være pizza-fest, når mor og far skal fortælle børnene om deres forestående skilsmisse. Der er intet at fejre, skrev en 12årig pige til Børnerådet i 2000. 100 børn skrev om deres oplevelse med skilsmisse. Mange blev publiceret i hæftet *Men de taler stadig sammen... Børnesyn på skilsmisse*. Temaet blev fulgt op i dokumentarfilmen *Når mor og far skilles* (2002), som er produceret af Lars Feldballe Petersen og i dag findes på biblioteker landet over.

*Der findes over millioner
af børn i verden,
og de skal behandles som
det bedste på tærten...*

Isa 13 år
(Citat fra bogen *Sæt ord på dit liv*, 2000)

Børn tages med på råd

Børnerådet satsede lige fra begyndelsen stærkt på at inddrage børn i sit arbejde. Syv skoleklasser og en børnehave blev bedt om at være Børnerådets faste "lytteposter" ude blandt børn. Senere knyttede yderligere 30 klasser sig frivilligt til i et netværk. Her blev Børnerådets temaer debatteret og spørgeskemaer udfyldt. I alt blev det i perioden 1995-1997 til 10 børnehøringer.

Min lov:

- 1. Børn må ikke grines af.*
- 2. Alle børn skal have omsorg.*
- 3. Børn skal accepteres.*
- 4. Børn skal også bestemme.*
- 5. Man må ikke slå børn så meget.*
- 6. Man skal lytte til børnene og se på dem, hvis de viser eller fortæller noget.*

Ane 10 år (Citat fra bogen Sæt ord på dit liv, 2000)

Børnerådets Børnepanel erstattede i 1998 Børnegrupperne. Et repræsentativt udsnit af 6. klasserne gik ind i et samarbejde med Børnerådet, hvor børnene skulle give deres mening tilkende gennem spørgeskemaer. I perioden 1998-2003 foretog Børnerådet 10 spørgeskemaundersøgelser blandt 6. eller 7. klasser.

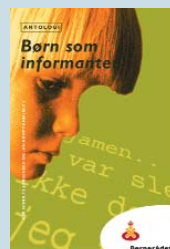
Mange temaer blev behandlet: Mobning, chat, omsorg ved sygdom, skilsmisse m.m.

Børne- & Ungepanelet er en ny udvikling i Børnerådets indsamling af børns egne synspunkter og erfaringer. Et repræsentativt udsnit af 7., 8. eller 9. klassestrin giver i perioden 2003-2006 deres syn på deres liv. Gennemførelsen af undersøgelserne sker nu elektronisk via internettet. Ved udgangen af 2004 vil være gennemført undersøgelser om børns syn på alkohol, mobning og kost og motion. Meningsmålinger gennemføres også: Hvad er børns holdning til skoleuniformer? Mest negativ, kan vi hilse og sige.

Årsmøder hvor børn og voksne taler sammen

Børn skal ikke være staffage for voksnes aktiviteter – deres inddragelse skal være meningsfuld. Det har været en vigtig rettesnor for Børnerådets direkte inddragelse af børn i Rådets aktiviteter. Men det er ikke ligetil at finde en form for børn og voksnes dialog om samfundsforhold. Voksne har vanskeligt ved at lytte og ikke tage over, når de skal samarbejde med børn. Børnerådet har eksperimenteret med metoder til direkte dialog mellem børn og voksne om samfundsforhold.

Børnerådets første to årsmøder havde deltagelse af både voksne og børn. Erfaringerne var,

at arrangementerne enten blev meget på børns præmisser eller på voksnes præmisser.

*Børn lever i en svær verden.
De kan kun leve med kærlighed,
en slags benzin, skal hele tiden
tankes op, ellers udbrænder
hjertet og bliver koldt.*

Fig 12 år (Citat fra bogen Sæt ord på dit liv, 2000)

Inspireret af kommunikationsmetoden den anerkendende metode (appreciative inquiry) og lokalsamfundsprojektet i Chicago (Imagine Chicago) inviterede Børnerådet lige mange børn og voksne til årsmøderne i 2002 og 2003. Temaet det ene år var et bedre skole- og fritidsliv og det andet år unge og alkohol. Dialogen mellem børn/unge og voksne foregik som et gensidigt interview mellem en voksen og et barn på baggrund af interviewguides udarbejdet af Børnerådet. Denne dialogform tilstræbte ligeværdighed mellem børn og voksne, idet begge parter måtte spørge, svare og lytte. Ingen gik fra den dialog uden at være blevet klogere på hinanden. Formen gav et godt grundlag for børn og voksnes videre arbejde med at udvikle positive forslag til ændringer.

Danske børn rapporterer til FN's Børnekomite

To børnemøder med deltagelse af i alt 80 børn blev afviklet i efteråret 2004. Formålet var at give børn i 6.-9. klasse lejlighed til at udarbejde forslag til FN's Børnekomite om, hvad der skal til for, at livet for børn i Danmark kan blive bedre. Børnene arbejdede i forskellige gruppeprocesser indenfor temaerne: skole, medbestemmelse, sundhed og "vrede voksne" og formidlede dem på dagen i form af avis-, radio-, hjemmeside- og videomediet. Børnenes budskaber vil primo 2005 blive overbragt FN's Børnekomite i en særskilt skyggerapport sammen med Børnerådets egen rapport.

Udvalgte udgivelser

- **Sæt ord på dit liv** (1996), som er en bog med bidrag fra børn om, hvad de synes er et godt børneliv.
- **Fortrolighedsrummet** (1997), som er en publikation om børns muligheder for at tale fortroligt med offentligt ansatte.
- **Børn på Banen – inddragelse af børn i lokale beslutningsprocesser** (1998).
- Antologien **Børn som informanter** (2000), hvor børneforskere og praktikere, inden for forskellige sektorer og fag, behandler emnet.
- I alt 12 rapporter med Børnepanelets svar på spørgsmål om: mobning, alkohol, medbestemmelse, tobak, computere, chat, politik m.m.

Et godt råd til Børnerådet

Længe før børn fik den store politiske bevågenhed, som de har i dag, påbegyndte Børnerådet et ihærdigt arbejde for at tage børnene med på råd. Og det er nu alment respekteret, at børns erfaringer og fortællinger om deres liv er helt afgørende, når der skal træffes beslutninger, som vedrører børn. I de forløbne ti år har Børnerådet bidraget med viden og holdninger inden for sit felt. Stort og småt har været genstand for Børnerådets arbejde, og Rådet har vist sin betydning i praksis.

Børnerådet er et vigtigt talerør - ikke mindst fordi Rådets stemmer i mange tilfælde er børnenes egne. Rådets landsdækkende børnepanel, der består af ca. 1.500 børn i 8. klasse, giver en unik mulighed for at få indsigt i børns holdninger. Ligeså vigtigt er Rådets arbejde med problemstillinger, som vi politikere kan have overset eller endnu ikke taget op. Her yder Rådet et værdifuldt og konstruktivt arbejde.

Som socialordfører ser jeg gerne, at Rådet fortsætter det gode arbejde med børns trivsel. Der er for mig at se behov for at sætte fokus på, hvordan vi undgår, at børn bliver svage, det vil sige psykisk syge, ryger ud i et misbrug og så videre. Vi skal vide mere om, hvordan vi forebygger, at børn i risikogruppen bliver svage børn.

CHARLOTTE DYREMOSE

Socialordfører for Det Konservative Folkeparti

12 spørgsmål til Hjermann og Wilmann

I Norge har de Barneombudet, i Danmark har vi Børnerådet, men hvad er forskellen? Dobbeltinterview med det norske barneombud, Reidar Hjermann og den danske børnerådsformand, Klaus Wilmann

AF JOURNALIST ANETTE WIBORG

Det bruger vi tid på

- Hvad prioriterer I som det væsentligste i Barneombudets/Børnerådets arbejde?

RH: Arbejdet består af fire væsentlige områder: Information til og om børn, beskyttelse af børn, deltagelse af børn og tilrettelæggelse for børn. Det meste af tiden bruger Barneombudet på at påvirke og stimulere myndigheder i Norge, således at den overordnede børnepolitik kommer alle børn til gode.

KW: For mig er det vigtigste at hjælpe børn og unge til at blive mere synlige i samfundet og i lovgivningen. Børns rettigheder er ikke givet en gang for alle, og Børnerådet skal til stadighed presse på, for at rettighederne respekteres. Jeg sætter især fokus på børns ret til medbestemmelse, og samfundets pligt til at beskytte børnene, ikke mindst de mest sårbare børn og unge.

Lige nu i Norge og Danmark

- Hvilke sager optager jer i slutningen af 2004 ?

RH: Barneombudet arbejder lige nu med en argumentation, som skal overbevise beslutningstagerne om, at der bør indføres et sundt, gratis skolemåltid i den norske skole. Jeg har

nedsat en ekspertgruppe med økonomi-[mon ikke der skal stå økonoma/LH] og ernæringseksperter, som konkluderer, at der er store helsemæssige gevinster at hente, hvis børn i Norge hver dag får et måltid mad på skolen. Dertil kommer de sociale og pædagogiske muligheder, som skolemåltidet tilbyder. Vi arbejder desuden på at få en bedre beskyttelse af børn, som modsætter sig samvær med en af forældrene, og på at sikre børnenes medbestemmelse i vigtige processer i deres liv. Vi arbejder også for, at alle børn i Norge skal få den samme beskyttelse af staten, inklusive de mindreårige asylsøgere, som kommer til landet. I dag bærer en stor del af politikken omkring disse børn præg af apartheid.

KW: Børnerådet har i 2004 været meget optaget af at undgå en yderligere kriminalisering af børn og unge. Unge kriminelle skal ikke behandles med chokterapi og indespærring. Hvis målet er, at de kommer fri af kriminalitet, er der brug for en socialpædagogisk indsats og hjælp til at gennemføre realistiske mål om uddannelse og arbejde. Det arbejde vil vi fortsætte næste år, og vi vil inddrage forskellige eksperter for at formulere forslag til resocialisering uden tremmer for vinduerne. Derudover arbejder Børnerådet med at sikre skils-

10-ÅRS-JU
1994 - 2004
BØRNERÅDET

10

missebørnene bedre vilkår ved samvær og mere indflydelse på deres eget liv. Og endelig har Børnerådet brugt meget tid sammen med børn og unge. Opgaven er bl.a. at udvikle dialogmetoder og inspirere kommuner og andre til at inddrage børn og diskutere relevante emner med dem.

Aktindsigt

- Hvilken ret har I til at kræve aktindsigt hos offentlige instanser, og hvor ofte gør I brug af denne mulighed?

RH: Barneombudet har aktindsigt i alle sager, som vedrører børn. Vi bruger ikke denne ret særlig ofte, men gør det, når der er behov for en systemgennemgang af de forskellige sektorer, som arbejder for og med børn. Her kan enkeltsager være afgørende for, at systemet kan forstå problemerne på den rette måde.

KW: Børnerådet har ikke ret til at kræve aktindsigt i konkrete sager. Det ville ellers være en god måde at styrke Børnerådets myndighed på. Men vi har dog ret til at kræve redegørelser om konkrete eller generelle problemstillinger. Vi kan bede et ministerium eller en anden myndighed om svar på vores spørgsmål, om hvorledes et problem er blevet løst osv. Den ret benytter vi os af, og af og til får vi fornuftige svar.

Enkeltsager

- Behandler I konkrete klagesager, og i hvor høj grad fylder det i jeres arbejde

RH: Barneombudet har ikke mulighed for at intervenere i enkeltsager. Alligevel har Ombudet aktindsigt i alle sager, som vedrører børn og unge. Enkeltsagerne har betydning på den måde, at de, som henvender sig, får råd om, hvordan de bør forsøge at løse deres problem. Hertil kommer, at enkeltsagerne giver Barneombudet vigtige informationer om væsentlige

spørgsmål, der rører sig i samfundet.

KW: Børnerådet har ikke tilladelse til at behandle individuelle sager eller klager fra børn og unge. Det sker, at vi refererer til konkrete sager, som diskuteres i offentligheden, men målet er så det principielle i sagen. Jeg så imidlertid gerne, at Børnerådet fik en art indsigtret eller aktindsigt, som I har i Norge. Det ville give os adgang til at vurdere, hvorledes en bestemt type sager blev behandlet. Fx kunne jeg bede en kommune om at give mig adgang til sager om anbragte børn for en periode, og den information kunne styrke Børnerådets rådgivning.

Enkeltsager

- Hvordan vurderer I prioriteringen af enkeltsager i forhold til at agere mere overordnet børnepolitisk?

RH: Barneombudet har heldigvis ikke indflydelse på konkrete sagsforløb i enkeltsager. Der findes allerede samfundsmekanismer, som skal varetage børnenes interesser i Norge. Det er vores rolle at overvåge disse og påpege, når noget ikke fungerer, som det skal. Barneombudet skal i stor grad agere overordnet børnepolitisk.

KW: Da Børnerådet ikke kan behandle individuelle sager eller klager fra børn over deres kommune, skole eller andet, fylder det selvsagt ikke noget. Omvendt, hvis vi var et kontor, børn og unge kunne klage til, er jeg bange for, at sagsbunkerne på mit skrivebord ville være meget høje, og at jeg snarere skulle forholde mig til, om reglerne var blevet overholdt, frem for at kunne blande mig i den børnepolitiske debat. Det ville jeg være ked af, for vores indflydelse består især i, at vi kan kommentere lovforslag og andre børnepolitiske forslag og ideer.

Adgang og tilsyn

- *Har I adgang til inspektion af fx arresthuse og institutioner for børn og unge?*

RH: Barneombudet har mulighed for at besøge alle institutioner, som arbejder med børn. Både private og offentlige institutioner har pligt til at give Ombudet de oplysninger, vi har behov for, dersom der er opstået episoder, som giver anledning til bekymring. Vi har dog ikke en tilsynsmyndighed, og jeg har ingen formelle mandater, som gør det muligt at foretage en konkret og systematisk inspektion af sådanne steder.

KW: Jeg har ingen ret til at møde op foran Vestre Fængsel og kræve adgang til unge arrestanter under 18 år. Jeg er dog aldrig blevet nægtet adgang til døgninstitutioner eller andre steder, jeg har henvendt mig, men det er ikke min opgave at føre tilsyn med institutioner eller kontrollere dem. Jeg har til gengæld ret til at henvende mig til alle slags myndigheder og bede om svar på spørgsmål om deres praksis, også til institutioner, skoler, kommuner m.fl.

Uafhængigheden

- *Er Barneombudet/Børnerådet en uafhængig instans?*

RH: Barneombudet er politisk neutralt, fritstillet og uafhængigt af alle myndigheder men er tilknyttet Børne- og familiedepartementet. Dette er dog kun en administrativ tilknytning.

KW: Børnerådet er et statsligt råd, men uafhængigt af Folketinget. Det står i loven, og det er vigtigt. Vi skal rådgive politikerne, men de kan ikke bestemme, hvad vi skal lave eller mene. Administrativt er vi knyttet til Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender.

Samarbejdet med politikerne

- *Hvordan vurderer I kontakten til politikerne?*

RH: Kontakten til politikerne er god. Det dis-

kuteres i øjeblikket, om Barneombudet har mandat til at drive politik. Mit svar til dem, som spørger, er, at de fleste sager, jeg befatter mig med, er børnepolitiske sager. Den ene dag stemmer det overens med nogle politiske partiers synspunkter, den anden dag med nogle andres. Men det er op til de folkevalgte at beslutte på vegne af børnene, blandt andet efter råd fra Barneombudet.

KW: Jeg blev meget bedrøvet og vred, da Folketinget i 2001 nedskar Rådets bevilling med næsten 25 %. Det vidnede om manglende respekt for vores arbejde. Siden da har vi arbejdet ihærdigt på at genopbygge Rådets arbejde og kontakten med politikerne. Jeg synes, vi møder respekt fra mange sider i dag, og jeg har selv en god kontakt med mange politikere. Jeg kan også genkende Reidars erfaringer med politikersamarbejdet, som fungerer på tværs af politiske skel, regering og opposition.

Kontakten til pressen

- *Hvordan er jeres kontakt til medierne?*

RH: Barneombudet i Norge har vældig meget kontakt med medierne. Dette er den vigtigste kanal for kommunikation til befolkningen.

KW: I Danmark er vi så privilegerede, at pressen interesserer sig meget for at skrive om børn og unges liv. Børn er godt stof. Børnerådet leverer tit stof til medierne, og vi bliver ofte spurgt til råds. Jo, vi har også en god kontakt til medierne.

Ønsker for 2005

- *Hvad er jeres ønske for børn og unge i Norge/Danmark i 2005?*

RH: Jeg håber, at vi i det nye år vil se, at børn og unge i Norge er lige for loven, uanset hvor i verden de måtte komme fra. Jeg håber også, at lovgivningen for børn bliver således, at ingen

børn skal tvinges til samvær med forældre, som er skadelige for dem. Barneombudet vil arbejde for, at vi har nogle samfundsmekanismer, som opfanger børn i vanskeligheder, således at børn, som ikke har det godt derhjemme, kan identificeres og få hjælp så tidligt som muligt. Børn burde gives mere kundskab om hinanden, og jeg håber, at vi får et samfund, hvor empati og social kompetence bliver værdsat som de vigtigste egenskaber, et menneske kan have. Jeg håber, at skolesystemet vil blive ændret i overensstemmelse med disse værdier. KW: Det næste år håber jeg, at vi får en reform af lovgivningen om skilsmisse og samvær. Den skal sikre, at alle børn får adgang til rådgivning, bliver spurgt til råds og får ret til at skulle samtykke om samvær. På det punkt ligner Norge og Danmark hinanden. Jeg håber også, at de nye regler for anbragte børn, som Folketinget skal behandle, vil styrke disse børns retssikkerhed, så de får mere magt over deres eget liv. Jeg vil generelt arbejde og kæmpe for, at børn kommer højere op på dagsordenen overalt i samfundet. Fx er det så deprimerende, at kommunerne bliver ved med at skære ned på daginstitutionerne, når nu alle ved, hvor vigtige de første år er. Børnene er vores vigtigste råstof, siger alle i festtalerne. Hvis børnene skal blive dygtige, både fagligt og socialt, skal samfundet prioritere mange flere ressourcer til børneinstitutioner og skole. Det vil jeg gentage så ofte, det er nødvendigt.

BARNEOMBUDET

Hammersborg torg 1
0028 Oslo
Tlf: +47 22 99 39 50
Fax: +47 22 99 39 70
www.barneombudet.no

DANMARK

§ 1. Socialministeren nedsætter et Børneråd, der skal arbejde på at sikre børns rettigheder samt at sætte fokus på og informere om børns forhold i samfundet. Rådet skal kunne yde rådgivning til myndigheder om spørgsmål, der vedrører børns vilkår. Rådet skal inddrage børns synspunkter i arbejdet. Rådet skal endvidere vurdere de forhold, børn i Danmark lever under, set i lyset af bestemmelserne og intentionerne i FN's Konvention om Barnets Rettigheder.

§ 6. Stk. 2. Børnerådet kan endvidere tage generelle temaer op til behandling, og herunder anmode offentlige myndigheder om at redegøre for politiske beslutninger og administrativ praksis på områder, der ligger inden for temaerne.

Stk. 3. I forbindelse med lovgivningsinitiativer og andre initiativer, der har betydning for børns opvækstvilkår, vil Børnerådet blive hørt.

Stk. 4. Børnerådet kan ikke tage konkrete klagesager op til behandling.

Fra Bekendtgørelse om et Børneråd, 5. januar 1998

NORGE

§ 3. Barneombudet har til opgave at fremme børns interesser overfor det offentlige og private og skal følge med i udviklingen af børns opvækstvilkår. Ombudet skal særlig:

- a) på egen foranledning eller som høringsinstans varetage børns interesser i sammenhæng med planlægning og udredning på alle områder
- b) følge med i at lovgivning til varetagelse af børns interesser bliver fulgt, herunder om norsk ret og forvaltningspraksis er i overensstemmelse med de forpligtelser, Norge har ifølge FN's Konvention om Barnets Rettigheder.
- c) foreslå tiltag som kan styrke børns retssikkerhed
- d) fremme forslag til tiltag som kan løse eller forebygge konflikter mellem børn og samfund
- e) følge med i, at der gives tilstrækkelig information til det offentlige og private om børns rettigheder og tiltag, de har behov for. Ombudet kan virke på egen foranledning eller efter henvendelse fra andre. Barneombudet afgør selv om en henvendelse giver tilstrækkelig grund til behandling.

Fra Lov om Barneombud, 6. marts 1981

Et godt råd til Børnerådet

Med den socialpolitik, der bliver ført i Danmark i dag, er det blevet sværere og sværere at være barn eller ung. Det gør det nødvendigt at fokusere på, at velfærd også gælder for børnene. Derfor kunne jeg godt tænke mig, at Børnerådet blev mere politisk orienteret, selvom jeg godt ved, det er svært, så længe Rådet er en del af Socialministeriet.

Jeg synes, at Børnerådet især har haft positive resultater i forhold til arbejdet med mobning og børns rettigheder, hvor det er lykkedes at få FN's konvention indskrevet i dansk lovgivning. Børnerådet har også været en positiv medspiller i bestræbelserne på at få etableret en børneombudsmand i Danmark.

Om Børnerådet er blevet, som vi forventede? Ja, det var jo Børnesagens Fællesråd, der foreslog oprettelsen af Børnerådet for 10 år siden, når vi nu ikke kunne få en børneombudsmand. Men jeg er lidt skuffet over, at det stadig er socialministeren, der udpeger medlemmerne af Rådet. Jeg mener, det burde foregå ved direkte valg ud fra nogle kriterier, der sikrede, at hele spektret inden for børn og unge området var dækket ind.

PETER GREVSEN

Børnesagens Fællesråd

En tidlig pioner i en global bevægelse

AF PETER NEWELL, RÅDGIVER FOR
DET EUROPÆISKE NETVÆRK AF
BØRNEOMBUD (ENOC)

Siden Børnerådet blev etableret i Danmark i 1994, har ideen om, at børn har brug for handlekraftige, uafhængige institutioner til at fremme og beskytte deres rettigheder, virkelig vundet gehør - ikke blot i Europa, men i hele verden. I 1997 dannede Børnerådet sammen med otte andre pionerinstitutioner i Trondheim, Norge, Det europæiske netværk af børneombud (ENOC). Ved mødet i 2004 deltog institutioner fra 22 europæiske lande, og globalt findes lignende institutioner i mere end 40 lande.

FN's komite vedrørende barnets rettigheder, UNICEF, andre FN-institutioner samt mange NGO'er har hele tiden støttet oprettelsen af børneombud og børnekommissærer samt satset på sikring af børns rettigheder inden for rammerne af generelle menneskerettigheds- og ombudsmandsinstitutioner.

Danmark fulgte ikke den nordiske ombudsmodel, men valgte at oprette et Råd, hvor flertallet af medlemmerne vælges uafhængigt af regeringen. Der findes faktisk en lang række forskellige modeller: nationale og regionale, integrerede i generelle menneskerettighedsinstitutioner eller helt adskilt. Det, de har til fælles, er

en målbevidst stræben efter respekt for børns menneskerettigheder.

FN's Børnekonvention har haft til formål at fremhæve, at børn også er individer med menneskerettigheder og dermed ikke deres forældres eller statens ejendom; individer med samtlige borgerlige, politiske, sociale, økonomiske og kulturelle rettigheder: mennesker, hvis rettigheder skal respekteres, og hvis synspunkter skal høres og tages alvorligt.

FN's børnekonvention har lige fejret fødselsdag - 15 år er således gået, siden den blev vedtaget i 1989. Et rekordstort antal stater - 192 - har ratificeret den. Der kan ikke herske tvivl om, at Konventionen, den tilhørende rapporteringsproces og det voksende pres, der udøves af menneskerettighedsorganisationer og NGO'er til fordel for børn, har løftet børns vilkår højere op på den politiske dagsorden i de fleste nationalstater. Processen har samtidig gjort børn mere synlige i samfundet og for regeringerne.

Synligheden har også ført til øget viden om omfanget af brud på børns rettigheder. Børn har specielt brug for handlekraftige institutioner. Som FN's Børnekomité skriver i sine generelle kommentarer om uafhængige menneskerettighedsinstitutioner for børn fra 2002:

”Selv om voksne og børn har samme behov for uafhængige institutioner, der beskytter deres menneskerettigheder, findes der yderligere belæg for, at det er nødvendigt med ekstra fokus på børns menneskerettigheder. Fx betyder børns udvikling, at de er særlig sårbare over for overtrædelser af menneskerettigheder; deres meninger bliver kun sjældent taget alvorligt; de fleste børn har ikke stemmeret og spiller ikke nogen vigtig rolle i den politiske proces, der fastlægger regeringernes holdninger til menneskerettigheder; børn har store problemer med at få retssystemet til at beskytte eller afhjælpe overtrædelser af deres rettigheder; og børns adgang til organisationer, der kan beskytte deres rettigheder, er generelt begrænset. [www-link ind her]

Ydermere er det oplagt, at ethvert land, der for alvor har forpligtet sig til at opbygge en kultur, som også i fremtiden vil respektere menneskerettigheder, må betragte børnene som omdrejningspunktet. Børn skal kunne nyde deres menneskerettigheder og opleve, at voksne tager deres rettigheder alvorligt og respekterer dem - i hjemmet, skolen og andre institutioner, i samfundet og i alle de statslige tiltag, der berører børn - hvilket er de fleste.

Det, der adskiller børnerettighedsinstitutionerne fra ngo'er, er, at de bliver oprettet via lovgiv-

ning, og at denne lovgivning giver dem ret og pligt til at fremme og beskytte børns rettigheder. De skal bevise, at de bruger sådanne udvidede beføjelser til fordel for børnene. NGO'ernes stilling har også gennemgået en udvikling i forhold til Børnekonventionen. Mange lande har nu sammenslutninger af NGO'er med fokus på børns rettigheder og en række organisationer, der koncentrerer sig om specifikke emner. Deres rolle er at supplere de uafhængige menneskerettighedsinstitutioner, og organisationerne må finde metoder til at arbejde effektivt sammen.

Institutioner, der oprettes af voksne, er ikke automatisk børnevenlige eller tilgængelige for børn. Der ligger en stor udfordring i at sikre børns direkte adgang til og reel indflydelse på institutionernes prioritering og indsatser, og en udfordring i at få børnene til at føle sig som medejere.

Nogle af ENOC's medlemsinstitutioner bruger det meste af deres tid på enkeltsager. Andre, som fx Børnerådet og Sveriges børneombud, kan ikke tage enkeltsager op, men fungerer som fortalere for børn som en samfundsgruppe. Det er naturligvis en fejltagelse, hvis man bliver så optaget af enkeltsager, at man ikke får tid til at arbejde effektivt for at fremme ændringer, som kan nedbringe antallet af individuelle overtrædelser af rettigheder. Det er også et faktum, at

alt for mange af de sager, der indbringes for disse børneombuds- eller børnekommissærinstitutioner om emner som forældremyndighed og samkvensret efter separation eller skilsmisse, skolevalg osv, faktisk indbringes af forældre, og i alt for mange tilfælde drejer sig om forældrenes interesser og ikke nødvendigvis det pågældende barns tarv. Samtidig synes jeg, det er et vigtigt aspekt af disse institutioners uafhængighed, at de under specielle omstændigheder har ret til at forfølge en enkeltstående sag, enten fordi det pågældende barn er blevet svigtet af andre dele af systemet, eller fordi det drejer sig om generelle principper.

Under alle omstændigheder bør disse institutioner spille en vigtig og central rolle i at sørge for, at børn har adgang til reel og effektiv hjælp, når deres rettigheder overtrædes - i hjemmet, i skolen, på gaden og i offentlig varetægt. Børn - og andre, der handler på vegne af nyfødte og spædbørn - skal vide, hvor de kan finde fortrolig rådgivning og hjælp. De har behov for børnevenlige klageprocedurer og om nødvendigt adgang til domstolene med passende økonomisk og anden assistance. Den eneste måde, hvorpå man reelt kan finde ud af, om disse muligheder eksisterer, er selvfølgelig ved at spørge børnene og deres repræsentanter.

ENOC's næste 10 år bliver interessante: Der skal etableres et permanent sekretariat, som skal have til huse i Europarådets hovedkvarter i Strasbourg i Frankrig. Europarådet blev dan-

net for at støtte menneskerettigheder og retssikkerheden og er en passende vært. Europas borgere har stærke regionale menneskerettighedsmekanismer, der har base i Strasbourg – Den europæiske Menneskerettighedsdomstol, Den Europæiske Komité for Sociale Rettigheder, Komiteen mod Tortur m. m. Forhåbentlig vil ENOC's medlemmer kunne bruge disse mekanismer til at få anerkendt og realiseret børns menneskerettigheder. Og når først sekretariatet er etableret, kan ENOC koncentrere sig om at udvikle sig til en stærk stemme, der kan tale for Europas børns rettigheder.

Arbejdet med at etablere børnerettighedsinstitutionerne og således forsøge at råde bod på børns manglende indflydelse i europæiske og andre samfund er ikke længere skrøbeligt. Tidspunktet er kommet, hvor vi kan vurdere, hvad der er opnået og evaluere de forskellige organisationsmodeller - og selvfølgelig bør børnene være direkte involverede i denne evaluering.

PETER NEWELL har været rådgiver for Det europæiske netværk af børneombud siden oprettelsen i 1997. Han er fortaler for børns rettigheder i England og internationalt, og han er især kendt som koordinator for "Global Initiative to End All Corporal Punishment of Children". Desuden er han medforfatter til Unicefs håndbog om Børnekonventionen (*Implementation Handbook for the Convention on the Rights of the Child*).

Et godt råd til Børnerådet

Da Børnerådet blev oprettet, var jeg 16 år. Der er meget, I på det politiske plan kunne have gjort for mig før denne tid, da jeg var anbragt uden for eget hjem. Men jeg må nøjes med at glæde mig over det, der er sket frem til i dag. Ligesom TABUKA arbejder Børnerådet for at forbedre vilkårene for børn, og det gør I godt!

Børnerådet er som en lille, standhaftig dame, der nok skal få sin kraftige stemme igennem og påvirke det politiske landskab samt inspirere alle dem, der også arbejder på at fremme vilkårene for især udsatte børn og unge. At Børnerådet er begyndt at interessere sig mere for anbragte børn, er kun glædeligt for os, der arbejder med området, og det håber vi, at I vil gøre mere af i fremtiden, da denne gruppe er mindst lige så udsat for svigt som andre børn.

Initiativet vedrørende klageadgang for anbragte børn og unge samt Børnerådets opfordring til at skaffe en støtteperson til anbragte børn og unge, kan vi i TABUKA kun bakke op om, og vi håber, at Børnerådet fortsat vil arbejde i denne retning. Børnerådet lever derfor op til sit navn og har til alle tider gjort det, og ligesom det var min forventning, er det også stadig min forventning, at I vil gøre det i fremtiden.

STEFAN JUL GUNNERSEN

Kontaktperson til TABUKA

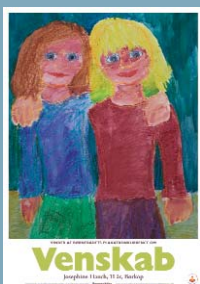
2004

Året der gik

Særligt fokus på:

JUBILÆUMSAKTIVITETER

- Reception i Eigtveds Pakhus med underholdning af musical-gruppen Spotlight, der sang om at være udenfor gruppefællesskabet

- Plakatkonkurrence for 10-14 årige med temaet venskab. Udstilling og præmieoverrækkelse i Frederiksberg Centret i København. Josephine Hauch på 11 år fra Børkop fik førstepladsen og hendes plakat er blevet trykt.
- Årsmøde med titlen: *Ombudsarbejde for børn i nordisk perspektiv*
- Jubilæumsskrift

Børn inddrages i Børnerådets rapportering til FN's Børnekomite. Børnerådet arbejder på 3. supplerende rapport til FN's Børnekomite om Danmarks indarbejdelse af konventionen om

barnets rettigheder. Børn vil selv komme til orde i egen rapport, idet Børnerådet har afholdt to børnehøringer i 2004. 40 børn i h.h.v. Køge og Horsens har diskuteret medbestemmelse, skoleliv, sundhed og vrede voksne. Resultaterne fra høringerne kan ses på hjemmesiden: www.boernesyn.dk

Avisartikler, radionyheder, video og hjemmesider kan læses, ses eller høres på www.boernesyn.dk

Dialog med unge om alkohol i 2003 blev fulgt op. Undersøgelse blandt og dialog med unge om alkoholdebut og -forbrug er blevet fulgt op med politisk oplæg til sundhedsministeren med bidrag til en national alkoholpolitik for børn og unge. Budskaberne har været rettesnor for Børnerådets indsats i et samarbejde med Komiteen for Sundhedsoplysning og Sundhedsstyrelsen om en værktøjskasse til grundskolerne om unge og alkohol.

Voksne har markant indflydelse på børns mobning. Det viste en undersøgelse i Børnerådets børn- og ungepanel, som Børnerådet lavede i samarbejde med Dansk Center for Undervisningsmiljø (DCUM)

Børnerådet frygter de facto kriminel lavalder på 12 år og har i det forløbne år argumenteret imod at spærre de 12-15 årige børn inde på sikrede afdelinger. Børnerådet har nedsat en arbejdsgruppe med fokus på vilkårene for unge kriminelle.

Danske børns klageadgang trænger til et serviceeftersyn. I Børnerådets Notat om børns klageadgang peges bl.a. på mangelfuld klageadgang i skolerne og i forbindelse med skilsmisse og samvær. Et særligt fokus har været på anbragte børns klageadgang, som nu styrkes i den såkaldte anbringelsesreform.

Forslag til familieministeren om styrkelse af barnets retsstilling ved skilsmisse. Børnerådet foreslår fx, at afgørelser om forældremyndighed og samvær bliver hurtigere afgjort ved en samlet proces, og at det fremover bliver barnet, som får ret til samvær med begge forældrene.

BØRNERÅDETS KONFERENCER OG WORKSHOPS

- *Stop vold mod børn – handling skal der til!* var titlen på en konference om vold mod børn – arrangeret i samarbejde med UNICEF Danmark.
- *Slip anerkendelsen løs* var titlen på en konference om, hvordan det kan lykkes at integrere en værd-sættende og anerkendende praksis i det daglige arbejde med børn og unge – arrangeret i samarbejde med Dansk psykologisk Forlag.

program-
forside

HØRINGER, RAPPORTER OG SAMARBEJDSGRUPPER

- *Trivselsklæringen - nationalt samarbejde mod mobning*. 24 organisationer på børneområdet har underskrevet en fælles trivselsklæring.
- Tapesagen. Center for Ligebehandling af Handicappede og Børnerådet undersøger anvendelse af magt i specialskolerne.
- Nordiske netværk af Børneråd Børneombuds-institutioner.
- *The European Network of Ombudsmen for Children* - i oktober mødtes 26 børneombud fra 22 lande i Wales.
- 23 hørings svar om lovforslag o. lign. fra januar til november.
- Tre rapporter fra Børnerådets Børne- og Ungepanel.

INFORMATIONSAKTIVITETER

- Børnerådets hjemmeside for voksne: www.brd.dk
Tilmelding til elektronisk nyhedsbrev

- Børnerådets hjemmeside for børn: www.brd.dk/boern
I 2004 blev det muligt at sende et elektronisk postkort via hjemmesiden for børn.
- www.boernesyn.dk er en særlig hjemmeside, som blev oprettet i forbindelse med børnenes medieproduktioner ved børnehøringerne i Horsens og Køge.
- Elektroniske nyhedsbreve (april, juni, september, december).
- Pressearbejde.

Høringssvar fra Børnerådet 2004

Januar

Høringssvar over rapport om regelforenklning på det familieretlige område afgivet af en arbejdsgruppe under Justitsministeriet.

Høringssvar vedrørende forslag om ændring af folkeskoleloven.

Februar

Børnerådets kommentarer til forslag til lov om ændring af udlændingeloven og integrationsloven (ændring af reglerne om familiesammenføring med børn mv.).

Marts

Høringssvar om lovforslag om obligatorisk sprogstimulering af tosprogede børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen.

Kommentarer til revideret vejledning om internationale betalingskort til unge under 18 år.

Høringssvar vedrørende forslag til ændring af lov om kunstig befrugtning.

Høringssvar om forslag til ny bekendtgørelse om meddelelser efter § 24 a i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

April

Høringssvar vedr. L 207 - Private leverandører af dagtilbud mv.

Maj

Høringssvar vedr. Socialforskningsinstituttets rapport "Samvær til barnets bedste".

Juni

Høringssvar vedr. udkast til bekendtgørelse om fælles ledelse for folkeskoler og kommunale dagtilbud i landdistrikter.

Juli

Høringssvar vedr. udkast til 2. udgave af "Vejledning om hygiejne i daginstitutioner".

August

Høringssvar om udkast til bekendtgørelse om elevers fravær i folkeskolen.

Høringssvar om udkast til lovforslag om anbringelse af børn og unge.

Høringssvar om udkast til lovforslag om mere frit skolevalg.

September

Høringssvar vedr. udkast til ændring af bekendtgørelse om magtanvendelse – ophold i sikret afdeling for udlændinge under 15 år uden lovligt ophold.

Høringssvar vedr. bekendtgørelse om godkendelse af og tilsyn med opholdsteder og private botilbud.

Oktober

Høringssvar vedr. forslag til lov om indhentelse af børneattester.

Høringssvar vedr. udkast til lovforslag om ændring af lov om social service – landsdækkende pasningsgaranti til børn i dagtilbud.

Høringssvar vedr. udkast til lovforslag om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Private leverandører af dagtilbud – pengene følger barnet).

Høringssvar vedr. udkast til lovforslag om ændring af lov om social service (Frit valg af klubtilbud over kommunegrænsen, minimumsgrænse for tilskud til privat pasning § 26).

November

Høringssvar vedr. udkast til bekendtgørelse om prøver og eksamen i folkeskolen m.v.

Høringssvar vedr. udkast til lov om ændring af lov som social pension og andre love.

Høringssvar vedr. forslag til lov om ændring af Folkeskoleloven om fripladstilskud i SFO.

Et godt råd til Børnerådet

Det, Børnerådet måske skulle gøre, var at gøre en indsats for at udbrede børn og unges kendskab til og bevidsthed om FN's Børnekonvention ved at få skolerne til at arbejde med det. Der er en unik mulighed for det i samfundsfagsundervisningen i 8. og 9. klasse, ligesom det vil være et oplagt emne i faget historie, uanset elevernes alder.

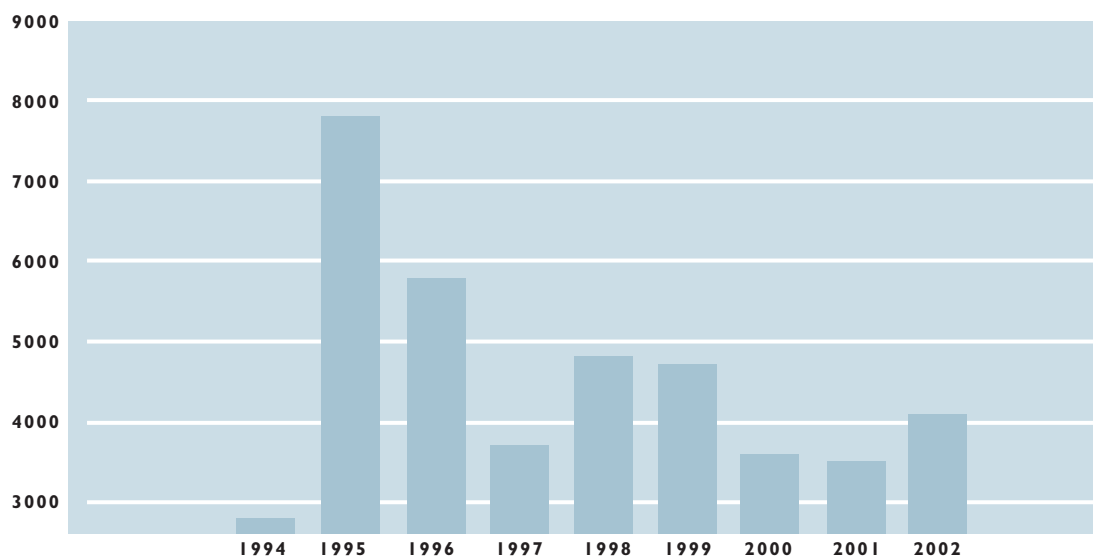
Om Børnerådet er blevet, som vi forventede? Ikke helt. Jeg synes, der er for få børn og for mange voksne inde over organisationsarbejdet i Børnerådet. Her tænker jeg ikke på jeres projekter og undersøgelser. Men der burde være en fast regel om, at der skulle sidde børn og unge i Børnerådets bestyrelse. Jeg tror sagtens, man kunne finde børn og unge, der ville interessere sig for det og synes, det var spændende.

Det ville styrke loyaliteten og tiltroen til Børnerådets arbejde, og Børnerådet ville leve op til sit navn!

TEIS VOLSTRUP

Formand for Danske Skoleelever

Finanslovsbevilling 1994-2004

skal der
være årstal
horisontalt?
2003?
2004?

Bemærkninger:

Børnerådet har i begrænset omfang modtaget yderligere bevillinger og eksterne bidrag til finansiering af konkrete aktiviteter.

I 1994 dækkede bevillingen etablering og ? års drift. I 2004 inkl. bevilling fra satspuljen på ? mill. kr. for 2004-2006.

Et godt råd til Børnerådet

Børnerådet har formået at give børnene en stemme i den offentlige debat. I fremtiden kan Børnerådet forfine dette arbejde ved i højere grad at bruge børnepaneler og konkrete børn til at opfange børns holdninger og fremføre disse.

Børnerådet kan tænkes som en lettelse af adgangen til ombudsmanden. Børns rettigheder kræver, at klageadgangen er reel, og at der i ombudsmandsinstitutionen bliver større fokus på børnevinklen. Her både kan og bør Børnerådet spille en central rolle.

Om Børnerådet er blevet som jeg forventede? Børnerådets arbejde falder fint i tråd med tankerne bag. Det er klart, at Børnerådet som alle andre udvikler sig i en dynamik, som hverken kan eller skal forudses. Den dynamik håber jeg, at Børnerådet bevarer, således at I også i fremtiden kan tilpasse jer de behov, som viser sig blandt børn og unge i Danmark. Børnerådets arbejde afhænger jo bl.a. af samarbejdsrelationerne med den siddende regering. Her har det selvfølgelig været af betydning, at den borgerlige regering har nedlagt den politiske pendant i form af det tværministerielle børneudvalg.

SANDY BRINCK

Socialpolitisk ordfører for Socialdemokraterne

Børnerådets sekretariat

Medarbejdere pr. 1. december 2004

Bente Ingvarsen, sekretariatschef, mag.scient soc og socionom
Søren Gade Hansen, fuldmægtig, cand.jur og lærer
Susanne Glending, fuldmægtig, cand.jur
Thomas Willer, fuldmægtig, cand.scient.soc
Lene Hansen, fuldmægtig, cand. comm. (vikar)
Yasmeen Tahira Khan, kontorfunktionær (vikar)
Irena Nedic, kontorassistent
Kia Ditlevsen, studentermedarbejder
Trine Nexmand Jacobsen, RUC-praktikant

På barsel

Anne Mejer, fuldmægtig, cand.comm.
Bettina Frølund, kontorfunktionær

Følgende arbejdede også i sekretariatet i 2004

Signe-Marie Paludan Andersen, RUC-praktikant

Nuværende medlemmer af Børnerådet

- Klaus Wilmann, pædagog og konsulent (medlem og formand fra okt 2001)
- Birgitte Holmberg Pedersen, dommer ved Tårnby ret (medlem og næstformand fra okt 2001)
- Pernille Hviid, lektor i psykologi på Københavns Universitet (medlem fra juli 1998)
- Inger Thormann, psykolog på Skodsborg Observationshjem (medlem fra feb 2001)
- Else Guldager, ledende sundhedsplejerske i Lyngby Taarbæk Kommune (medlem fra feb 2001)
- Helga Kolby Kristiansen, forstander på Silkeborg Højskole (medlem fra juli 2002)
- Niels Egelund, professor i specialpædagogik på Danmarks Pædagogiske Universitet (medlem fra juli 2002)

Tidligere formænd for Børnerådet

- Sys Rovsing Koch, advokat (medlem og næstformand juli 1998-juni 2001, kons. formand fra juni 2001 – sept 2001)
- Jytte Juul Jensen, lektor på Jydsk Pædagogseminarium (medlem og formand fra feb 2001 – juni 2001)
- Per Schultz Jørgensen, professor i socialpsykologi (næstformand fra 1994 – jan 1998 og formand fra juli 1998 - jan 2001)
- Frode Muldkjær, journalist (medlem og formand fra juli 1994-jan 1998)

Tidligere medlemmer af Børnerådet

- Christian Corfixen, klubpædagog (medlem fra juli 1998 - juni 2002)
- Tove Petersen, læge (medlem fra juli 1998 - jan 2001)
- Ole Lennart Hansen, nuv. seminarirektor på Socialpædagogisk seminarium i Ilulissat, Grønland (medlem fra juli 1998 – jan 2001)
- John Aasted Halse, psykolog og konsulent. (medlem fra juli 1994 – jan 1998 og fra juli 1998 – juni 2002)
- Jørgen Winther, pens. døgninstitutionsforstander (medlem fra 1994-jan 1998)
- Marianne Højgaard Pedersen, nuv. højesteretsdommer (medlem fra juli 1994-jan 1998)
- Karin Gaardsted, nuv. udviklingskonsulent (medlem fra juli 1994-jan 1998)
- Søs Bayer, nuv. rektor på Dannerseminariet (medlem fra juli 1994-jan 1998)

Børnerådet

Vesterbrogade 35 A

1620 København V

Tlf: 3378 3300

Fax: 3378 3301

E-mail: brd@brd.dk

www.brd.dk